

ขอโทษ..!! เรื่องเล็กๆที่ไม่ควรมองข้าม

นำเสนอเมื่อ : 20 พ.ค. 2552

ขอโทษ..!! เรื่องเล็กๆที่ไม่ควรมองข้าม

วันนี้มีนิทานดีๆที่อยากจะนำมาเล่าให้ฟังกันนะคะ
เนื่องจากมีโอกาสดลองอ่านหนังสือเข็มทิศชีวิต
แล้วได้เจอกับนิทานดีๆจึงอยากจะนำมาเล่าสู่กันฟัง
ให้ได้มีโอกาสอ่านนิทานดีๆนะคะ

เรื่องก็มีอยู่ว่ามีครอบครัวหนึ่งซึ่งมีสมาชิกในครอบครัวอยู่ 2 คน
คือพ่อกับลูก ลูกชายคนนี้เป็นลูกคนเดียวมีนิสัยใจร้อน
และอารมณ์ฉุนเฉียวง่ายจึงทำให้ทะเลาะกับเพื่อนบ่อยครั้ง

อยู่มาวันหนึ่งเขาจึงได้ตัดสินใจที่จะไปปรึกษาพ่อว่าจะทำอย่างไรดี
เพื่อที่จะสามารถควบคุมอารมณ์ได้ พ่อจึงแนะนำไปว่า “เอาอย่างนี้สิลูกรัก
หากเมื่อใดลูกรู้สึกโกรธ
ให้นำคอนกับตะปูไปตอกที่รั้วไม้เพื่อที่จะได้เป็นการระบายอารมณ์
และถ้าวันใดลูกรู้สึกว่าสามารถระงับอารมณ์ตัวเองได้แล้วให้มาหาพ่อกครั้ง”

เมื่อลูกได้ยินดังนั้นจึงปฏิบัติตามที่พ่อบอกทันที
คือเมื่อใดที่รู้สึกอารมณ์ฉุนเฉียวเด็กคนนี้ก็วิ่งเอาคอนไปตอกตะปูที่เสาต้นที่
(จนเสาแทบพัง) จนในที่สุดเด็กชายก็สามารถระงับอารมณ์ความโกรธได้
เขาจึงได้วิ่งไปบอกกับพ่อว่า “พ่อครับดูซิ ผมไม่โกรธแล้ว
ผมสามารถระงับอารมณ์ตัวเองได้แล้ว ผมไม่ต้องตอกตะปูที่รั้วแล้วละครับ”

เมื่อพ่อได้ยินดังนั้นก็ยิ้มทันที แล้วบอกต่อไปว่า
“ถ้าลูกสามารถระงับอารมณ์ได้แล้ว
เมื่อลูกรู้สึกตัวว่าสามารถระงับอารมณ์ตัวเองได้แล้วให้ลูก วิ่งไปถอนตะปูที่ละตัว
เด็กชายปฏิบัติตามคำสอนของพ่อทุกอย่าง
จนในที่สุดเขาก็สามารถถอนตะปูได้จนหมด และวิ่งไปบอกพ่อกครั้ง

ครั้งนี้พ่อได้พาลูกไปที่ไร่แล้วชี้ไปที่รอยดอกตะปูแล้วบอกว่า
“ลูกทำได้ดีมาก ทีนี้ลองก้มไปมองที่ไร่ดูสิ ลูกเห็นไร่ใหม่วามันไม่เหมือนเดิม
ลูกจำไว้นะเมื่อใดที่เราทำอะไรลงไปโดยการใช้อารมณ์ สิ่งนั้นมันจะเกิดรอยแผล
เหมือนกับการที่เราหันมิดไปแทงใครสักคนหนึ่ง
ต่อให้เราขอโทษแต่ความมันก็ยังมียรอยแผลอยู่ ลูกจงจำคำว่าขอโทษไว้เสมอนะ
ไม่ว่าเขาจะให้อภัยเราหรือไม่ก็ตาม จำไว้อีกด้วยว่าสิ่งที่เกิดขึ้นกับเขา
เขาอาจจะไม่มีวันลืมไปตลอดเหมือนกับไร่ไม้อันนี้

เป็นอย่างไรบ้างคะอ่านนิทานเรื่องนี้จบแล้วรู้สึกอย่างไรบ้าง จำไว้ นะคะว่า
เมื่อใดก็ตามที่เราทำอะไรลงไปด้วยอารมณ์ สิ่งที่มีก็จะตามมาก็คือรอยแผล
ดังนั้นจงใช้ชีวิตอย่างมีสติ รู้จักให้อภัย และรู้จักขอโทษนะคะ